

van voor de vloot

Redactie: W. B. Kruysmulder.

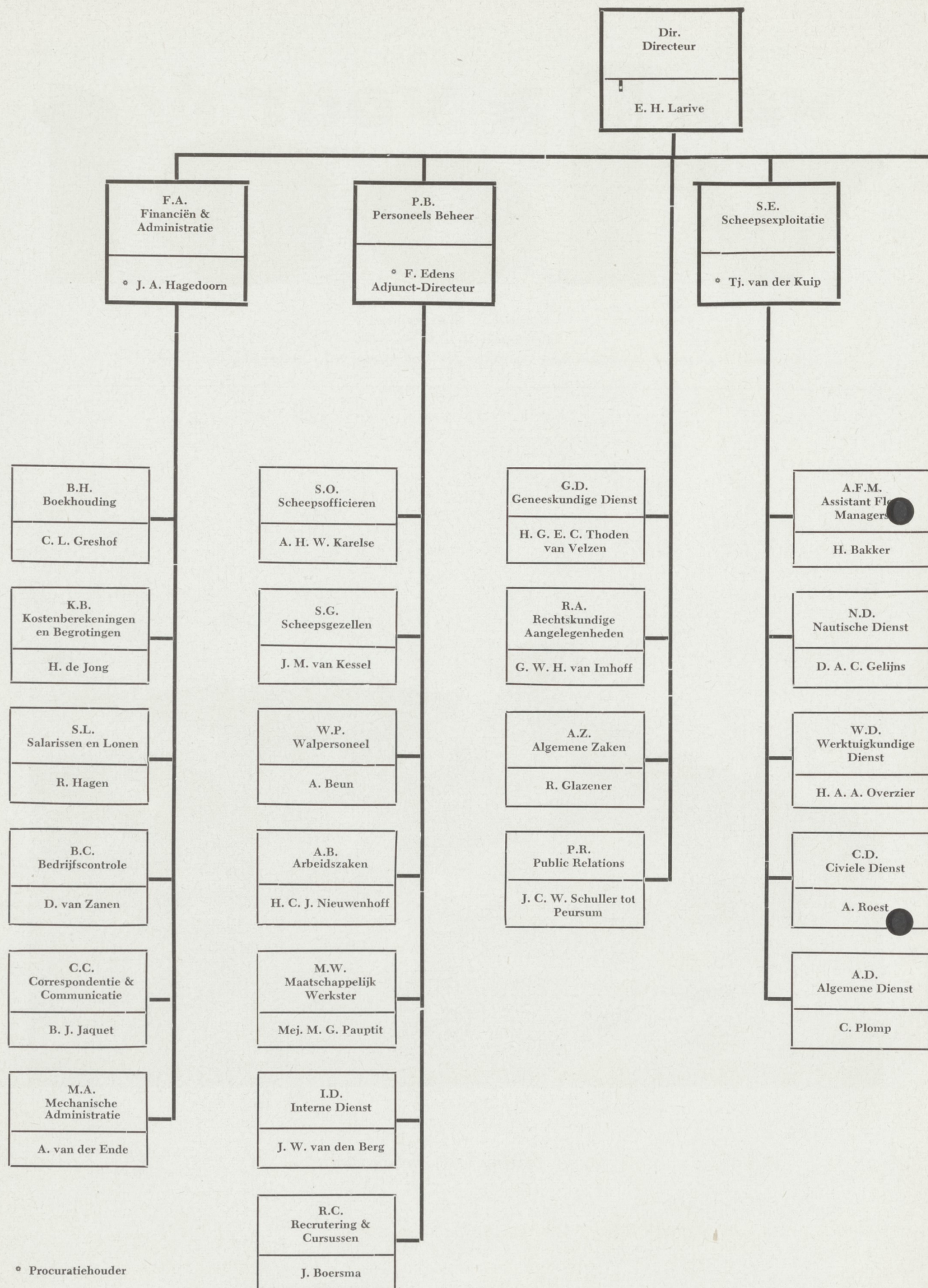
Administratie: Mevr. S. van Geest.

Kopij in te zenden aan: Vlootredactie van „Olie” p/a Shell Tankers N.V., Postbus 874, Rotterdam-C.

Oude vesting aan de Bosporus

foto: P. J. Kalkman

° Procuratiehouder

De nieuwe kantoororganisatie van SHELL TANKERS N.V.

In nevenstaand schema vindt U de nieuwe kantoororganisatie van Shell Tankers N.V. weergegeven, zoals deze in onze circulaire gedateerd 17 juni 1959 werd aangekondigd.

Er zijn verschillende motieven voor de in onze organisatie aangebrachte veranderingen. In de eerste plaats vereisen de steeds groter en kostbaarder wordende schepen een meer gespecialiseerd beheer.

In de tweede plaats is een uiterst efficiënte exploitatie een eis van de huidige tijd.

Teneinde dit te verwezenlijken heeft een hergroepering plaats gehad die in alle gedeeltes meer specialisatie mogelijk maakt.

De voornaamste verandering is de oprichting van de afdeling „SCHEEPSEXPLOITATIE” (S.E.). Deze afdeling zal de verrichtingen van onze schepen op de voet volgen en de prestaties systematisch bestuderen. Met het goede inzicht dat daarbij wordt verkregen van de capaciteiten van het varende personeel, zal rekening worden gehouden bij de selectie en bij de career-planning van het vlootpersoneel. De verscheidenheid en de voorbereiding van de werkzaamheden welke tot de verantwoordelijkheden van deze nieuwe afdeling zullen behoren, zijn er oorzaak van dat bepaalde onderdelen van deze afdeling eerst per 1 september a.s. zullen gaan functioneren.

In de overige 3 afdelingen, t.w. „Financiën en Administratie” (F.A.), „Personeelsbeheer” (P.B.) en „Technische Dienst” (T.D.) zijn enkele veranderingen aangebracht, welke naast meer specialisatie, geleid hebben tot een logischer groepering van bepaalde werkzaamheden.

In de eerstvolgende afleveringen van „Van en Voor de Vloot” hopen wij U meer te vertellen over de verantwoordelijkheden van de 4 afdelingen en de onder haar ressorterende secties.

VAN DE NIEUWBOUW

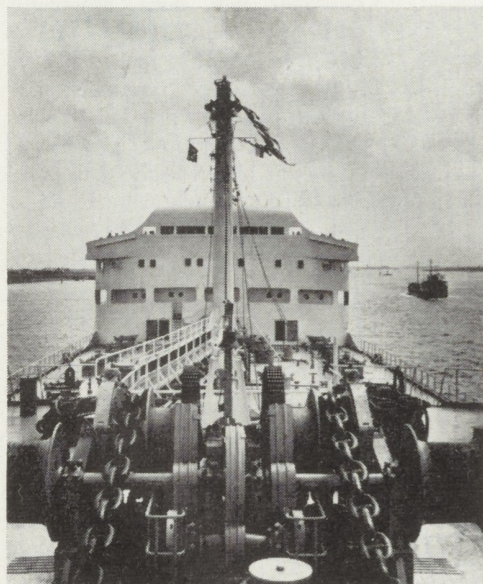
25 november 1957: Kiellegging.
22 november 1958: Tewaterlating.
22 mei 1959 : Overdracht door de werf.

s.t.s. „ARCA” in de vaart

Ziehier 3 belangrijke data in het nog prille leven van het onlangs opgeleverde s.t.s. „Arca”, het eerste stoomturbineschip van het gestroomlijnde type, dat in afmetingen en indeling niet van haar voorgangsters, de „Abida” en „Acila”, afwijkt. Wij zullen u dus niet lastig vallen met maten, snelheden, diepgang en dergelijke. De dag na de tocht met genodigden ving het schip haar eerste reis aan en wij wensen Kapitein de Wijn en zijn opvarenden een goede vaart met de nieuwe aanwinst.

Nu wij toch over nieuwbouw schrijven, kunnen wij u mededelen dat de twee 47.000-tonners, die — evenals de „Arca” — bij de Rotterdamsche Droogdok Maatschappij zullen worden gebouwd de eerste schepen zullen worden van de nieuwe „O”-klasse. Er is n.l. besloten om deze schepen de naam „Onoba” en „Ondina” te geven, waarmede de „O”-klasse in ere wordt hersteld.

Een ieder zal het met ons eens zijn dat de naam „Ondina” in het bijzonder dient te blijven voortleven in de onder Nederlandse vlag varende Shell-vloot.

Hoe het gasmasker goed te gebruiken.

Gereed voor de rookproef.

Op een woensdagochtend zaten we met 12 man van de vloot op het schip „Koningsplaat” op weg naar Pernis. Nu eens niet om naar de een of andere tanker toe te gaan maar om deel te nemen aan een cursus die ons een beter inzicht moest geven wat we doen kunnen met de verschillende brandblusmiddelen, die aan boord van onze schepen worden meegevoerd.

Op Pernis aangekomen vertelde men ons dat we verwacht werden, na een blik te hebben geworpen op de introductiebrief. Deze verheugende mededeling bracht visioenen van grote Amerikaanse sleeën die ons op zwevende wijze naar de bedrijfsschool zouden voeren over de oneffenheden van het installatieterrain.

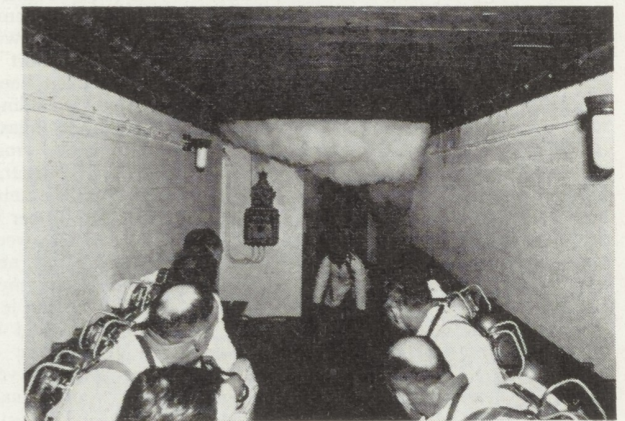
De werkelijkheid bestond uit een bus waarin, naast de reeds aanwezige passagiers, nog best een man of zes konden. Hierin verdwenen we dus met het reeds eerder genoemde dozijn.

Aangekomen in de bedrijfsschool werden we voorgesteld aan de heren die ons de verdere dag bezig zouden houden met het praktisch en theoretisch stichten van brandjes en het wederom blussen hiervan. Na een lekker bakje koffie werd hiermee een aanvang gemaakt. Eerst werden de brandblusmiddelen zelf onder handen genomen en daarna de gevolgen die een brand of een gas op de mens kan hebben.

Uit de vele discussies en opmerkingen

Met z'n allen naar de brand

(door een deelnemer
aan de cursus)

Demonstratie hoe rook zich gedraagt.

die plaats vonden bleek wel dat dit onderwerp aan een levendige belangstelling bloot staat. Vooral aan boord is een goede beheersing van de behandelde stof van het grootste belang.

Met een heerlijke lunch werden krachten opgedaan voor de middag. Want dan zou het „echt” gaan worden. Gestoken in verblindend witte ketelpakken (een bepaald wasmiddel zou er trots op geweest zijn), laarzen en met een veiligheidshelm op het hoofd werd koers gezet naar een afgelegen plaatsje van de raffinaderij alwaar dan rustig een vertoning opgevoerd zou worden van enige

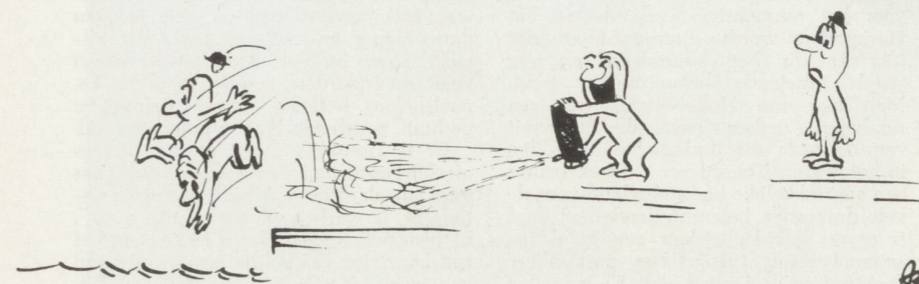
tot razens toe geworden pyromanen. De branden flitsten aan en bijna op hetzelfde moment werden ze alweer vakkundig gedoofd. Soms lukte het wel niet meteen, maar over het algemeen genomen kreeg het vuur geen schijn van kans.

Hierna volgde weer een verkleedpartij. Een ieder sjoerde een luchtfles op de rug vast en een masker werd op het gezicht gezet. Klaar voor een interplanetaire reis... Bestemming: een schuilkamer die lekker werd volgezet met rookgas. Onder de deskundige leiding van onze leermeester werd hierin afgedaald en moesten we maar zien dat we er uit kwamen. Bij latere telling bleek er niemand in de onderaardse gewelven te zijn achtergebleven.

Om weer een beetje op verhaal te komen werd hierna een interessante filmvoorstelling gegeven die ons in optima forma liet zien hoe het allemaal hoort te gaan.

Hetgeen op deze dag werd geboden heeft zeer zeker voor velen iets leersaams meegebracht. Aan boord moet men uit de aard der zaak buitengewoon goed vertrouwd zijn met de aanwezige brandblusmiddelen, in een noodgeval is men daarop helemaal aangewezen. Tot, speciaal voor tankers ontworpen, schietstoelen behoeven we echter onze toevlucht nog niet te nemen.

A.B.

Feiten en wetenswaardigheden uit Nederland

(van onze correspondent in Den Haag)

22 mei 1959

Een uitnodiging van L. Smit & Co.'s Internationale Sleepdienst om aan boord van de „Elbe”, de „Schelde” of de „Tasman Zee” de sleepreis mee te maken van Portsmouth naar Rotterdam met het door de Rotterdamse Droogdok Maatschappij van de Britse Admiraliteit gekochte drijvende dok, was voor een achttal collega's en mij een gereede aanleiding om voor enkele dagen 's werelds dichtst bevolkte land (340 kinderen, volwassenen en grijsaards op één vierkante kilometer!) te verwisselen voor de wijheid van de zee. Ik heb er in meer dan een opzicht volop van genoten: het was de eerste dag prachtig weer. Daarna kwam er wat wind en volgens het journaal was de zee „licht golvend”; maar aangezien ik in het onbegrijpelijke, maar gelukkige bezit ben van zeebenen, was dat voor mij geen bezwaar. De stemming aan boord van de „Tasman Zee” onder commando van kapitein Jan Broek was prima en kok Van Drimmelen heeft ons verwend met alles wat hij in zeventien jaar aan keukenervaring heeft opgedaan.

Maar vooral ben ik onder de indruk gekomen van de een- en ondeelbaarheid van zo'n sleepbootbemanning. Het was een korte reis — drie etmalen varen — en prachtig weer, maar toch voelde je de voortdurende waakzaamheid van ieder lid van de bemanning om klaar te zijn bij het geringste gevaar, dat de kostbare sleep of het eigen schip kon bedreigen. We voeren met z'n drieën naast elkaar met soms niet meer dan twintig meter tussenruimte. Eén onverwachte zee of een moment van onoplettendheid van de roerganger en er kon van alles gebeuren. Geen wonder, dat de drie gezagvoerders drie etmalen niet uit de kleren zijn geweest en genoegen namen met een hazenslaapje op de bank in hun daghut of in de kaartenkamer.

En niet voordat twaalf sleepboten van de havendienst van Smit en van de R.D.M. de 260 meter lange en 60 meter brede kolos met een draagvermogen van 54.000 ton ter hoogte van Schiedam hadden overgenomen van de drie zeeslepers, achtten de gezagvoerders zich van hun verantwoordelijkheid ontslagen.

Vier dagen later waren de „Schelde” en de „Tasman Zee” alweer op weg, de een naar Afrika, de andere naar Venezuela en zat ik weer achter mijn bureau, zoals het ten slotte een goede landlubber betaamt; dankbaar voor het kijkje achter de schermen van de zeesleepvaart, dankbaar ook voor de geweldige belangstelling die de mannen is ten deel gevallen. Toen we 's morgens om kwart voor zes het licht van het Noorderhoofd van de Hoek passeerden, stonden daar al enige honderden mensen, die de kou hadden

willen trotseren om getuige te zijn van deze glorieuze thuiskomst. Overal langs de Waterweg, in Hoek van Holland, Maassluis, Vlaardingen en Schiedam stond het zwart van de mensen en loeiden autoclaxons ons een welkom toe.

NIEUWE EUROPOORT

Overigens is diezelfde Nieuwe Waterweg in Schiedam een nieuwe pleisterplaats rijker geworden: het café-restaurant „Europoort”, van waar men een uniek gezicht heeft op de rivier en Rotterdam. De leiding is in handen van een bij oud-Indischgasten welbekende figuur: P. Louwerse, vroeger cheffok van „Des Indes” en restaurateur van „De Harmonie”. Wat de keuken betreft, behoef ik u dus niets meer te vertellen.

Nu we dan weer op toeristisch terrein zijn aangeland, neem ik u van Schiedam meteen mee naar Hellevoetsluis, dat zijn tweede jeugd en een nieuwe periode van bloei tegemoet gaat. Het is nog geen kwart eeuw geleden, dat de naam van de voormalige marine-basis op de voorpagina's van binnen- en buitenlandse kranten verscheen. „Une ville à vendre” schreef een Parijs' boulevardblad, toen bekend werd dat men er voor vijftig gulden een huis kon kopen, omdat de Koninklijke Marine het stadje de rug had toegekeerd en er niemand meer in het blijkbaar ten dode opgeschreven Hellevoetsluis wilde wonen. In 1945 is het zelfs een dubbeltje op zijn kant geweest, of de naam zou voorgoed uit onze aardrijkskundeboeken zijn geschrapt, omdat men van plan was de restanten geheel te slopen.

Maar er was nog leven en planologen zagen nog een toekomst. Hellevoetsluis werd herbouwd, er kwam weer wat industrie, de voormalige marinewerf kwam in particuliere handen en weer in bedrijf en de vorige maand is ook de Koninklijke Marine zelf in Hellevoetsluis teruggekeerd; het is nu basis voor de mijnenveegdienst. De belangrijkste stoot voor de opleving is echter gekomen door het Deltaplan. Hellevoetsluis is de basis voor het reusachtige werk, dat in het Haringvliet wordt uitgevoerd en dat tot ver uit het buitenland een nog steeds groeiende belangstelling trekt. Men kan van Hellevoetsluis uit een rondvaart maken naar de bouwput voor de grote uitwateringssluizen midden in het water. Tot dusver ontbrak echter een aantrekkelijke accommodatie voor de vele duizenden belangstellenden en deze is er nu gekomen, door een gelukkige samenwerking tussen een particuliere stichting en de Deltadienst. Er is op het

oostelijk havenhoofd een glazen paviljoen neergezet met een schitterend uitzicht op het Haringvliet. Het paviljoen wordt als café-restaurant geëxploiteerd door B. Koning, eigenaar van het ook om zijn keuken bekende Rotterdamse hotel „Het Witte Paard”. De Deltadienst heeft er een permanente, wisselende expositie ingericht, die in (weinig) woord en (veel) beeld een duidelijke indruk geeft van hetgeen men met de Deltawerken in het Zuidhollandse en Zeeuwse eilandengebied beoogt. Het zeshoekige glazen paviljoen heeft de toepasselijke naam „Sextant”.

SPROOKJE

En nu haast ik me terug naar Den Haag om u een sprookje te vertellen, maar dan een sprookje dat — anno 1959 — écht is gebeurd: tien Zuidhollandse landbouwers en veeboeren zijn enige weken geleden eigenaars geworden van de hofstede en het land, die ze jarenlang als pachters hebben beheerd. Zij hebben er bij notarieel schrijven (van een notaris krijgt u geen „brief” maar een „schrijven”) kennis van gekregen en er is geen twijfel mogelijk. Op 12 april is namelijk in Den Haag Mejuffrouw N. Beelaerts van Emmichoven overleden, die tien boerderijen bezat in Zevenhuizen, Bleiswijk en de Hoeksche Waard; totale waarde twee á drie miljoen. Of er wettige erfgenamen zijn, vermeldt de historie niet. Zo ja, dan hebben die het nakijken, want bij testamentaire beschikking zijn alle tien boerderijen vermaakt aan de pachters.

En zegt u nu maar dat er tegenwoordig geen sprookjes meer gebeuren. Nou ja, de „Kleine Comedie” . . . die zal voorlopig wel een sprookje blijven, maar daar staat tegenover, dat het verleden jaar zomer zo tragisch uitgebrande Kurhaus Cabaret uit zijn as als Kurhaus Paviljoen is herrezen en op 1 mei in gebruik is genomen. Wie de vroegere toestand heeft gekend, vindt er niets meer van terug. In plaats van het smalle, benauwde zaaltje met de primitieve vestiaire en foyer, is er nu een modern ingerichte zaal waar tweehonderd mensen méér in gaan dan vroeger en met een foyer die uitzicht biedt op zee. Het royale toneel geeft nu inderdaad mogelijkheid tot toneelspelen, hetgeen van het vroegere podium nauwelijks kon worden gezegd.

Er is trouwens méér prettig nieuws uit Scheveningen: een deel van het naar mijn smaak altijd wat holle Rotonde-restaurant is verbouwd tot „grill room”; hetgeen wil zeggen, dat u er kip aan het spit kunt zien braden en kip uit de hand kunt gaan eten. Voor gourmands een bij-

zondere vorm van eetgenot (de gourmets denken er enigszins ander over.) De naam van het établissement klinkt verleidelijk: „In 't heerlijk Hoen.”

NIEUWE PIER

Ook over de Pier is men het nu eindelijk eens geworden. De Exploitatie Maatschappij Scheveningen heeft voor de financiering de gemeente niet meer nodig; dat is van particuliere zijde voor elkaar gekomen. Tot september zal er nu nog met de architect worden gedelibereerd over de uiteindelijke vorm, want dan moet er met bouwen worden begonnen, wil men tenminste voor het volgend seizoen klaar zijn. Over de plaats waar de nieuwe Pier zal komen, is men het wel eens: in het verlengde van de Zwolsestraat, tegenover de Oranjeflats (waar vroeger het Oranje Hotel heeft gestaan).

En dan is er nog een sprookje werkelijkheid geworden: het park „Sorghvliet” is weer voor het publiek toegankelijk. U

moet wel even in de Van Speykstraat 17 een kaart gaan halen maar dan is er geen enkel beletsel meer om door te dringen in dit 22 hektare grote park, dat eigenlijk geen park meer is, maar een bos dat jarenlang aan zichzelf werd overgelaten. Dat merkt u aan de vogels, die nog niet hebben geleerd bang te zijn voor de mens: dat merkt u ook aan de bomen, heesters en planten, aan de hazen, patrijzen en fazanten en . . . aan de afwezigheid van bordjes met „verboden”. Niet dat hier dus alles is geoorloofd. De „spelregels” staan op uw kaart en er wordt van u verwacht, dat u zich er aan zult houden. Zo niet, dan is — voor u — het sprookje uit; het sprookje in het hartje van de stad. Waar elders ter wereld vindt u dat?

„De zolder” zingt niet meer. Met een tikje weemoed, dat alleen enigszins werd goedge maakt door de mededeling, dat met het oude bestuur van „De zingende zolder” een comité tot voortzetting is gevormd, hebben wij op vrijdag 15 mei afscheid genomen van dat merkwaardige kunstcentrum, dat zeven jaar geleden

door mevrouw Mies van der Schriek in de Mallemolen is gesticht. Honderd negen-stuivers-concerten zijn hier in die zeven jaar gegeven met de medewerking van 180 kunstenaars van wie 90 musici; er zijn 70 concerten en 30 voordrachten gehouden, 14 leden van het Residentie Orkest zijn er opgetreden en drie buitenlanders, onder wie de thans bekende Engelse gitarist Julian Bream.

De kleine kring van artiesten, belangstellenden en journalisten, die hier zoveel heeft genoten, hoopt nu maar dat het „comité tot voortzetting” — mevrouw Van der Schriek, Peter Hansen (muziek), Albert Vogel Jr. (literatuur) en Gerard Lutz (beeldende kunst) — tegen het begin van het volgend seizoen een nieuw pied-à-terre zullen hebben gevonden, waar dit werk op dezelfde wijze, belangeloos, kan worden voortgezet. Vooral op het feit, dat er geen enkel commercieel doel mag worden nagestreefd, heeft mevrouw Van der Schriek in haar danken afscheidwoord nog eens zeer de nadruk gelegd.

E. G. van Eerde

1919 - 14 Juni - 1959.

Op 12 juni jl. was het bijna voltallige personeel van Shell Tankers N.V. te Rotterdam in de Beatrixzaal van het Groot-handelsgebouw verzameld om getuige te zijn van een weinig voorkomend dienstjubileum. Op die dag werden gelukwensen en een aandenken aangeboden aan kapitein E. G. van Eerde, die op zondag 14 juni 1959 40 jaar dienst bij de Maatschappij zou hebben volbracht, waarvan bijna 29 jaar op de vloot.

Na door kapitein F. Edens te zijn ontvangen om namens de Directie te worden bedankt voor de vele en waardevolle diensten, begaf kapitein Van Eerde, die was vergezeld van zijn echtgenote, dochter en schoonzoon, zich naar de reeds genoemde Beatrix-zaal.

Aldaar nam kapitein Edens het woord, die hem in uiterst hartelijke woorden toesprak, niet verhelend dat volgens hem de eeuwige jeugd kennelijk kan worden verkregen door met de jeugd om te gaan, daarbij doelende op de werkzaamheden van kapitein Van Eerde, die gedurende de laatste 10 jaar belast was met de recrutering van stuurlieden en werktuigkundigen. Zoals bekend, is hij thans belast met de leiding van de Vlootstaf-cursus.

Het insigne

Het aandenken

Nieuwe raffinaderij te Cobh (Ierland)

Kapiteins A. Westerduin en J. Sieben in gesprek met de heer Arthur T. Rae van Irish Shell Ltd.

De eerste Shell-tanker die een lading ruwe olie op de zo juist in bedrijf gestelde raffinaderij te Whitgate aanvoerde, was ons s.t.s. „Vasum”. Komende van Baniyas liet de „Vasum” op 17 april 1959 het anker vallen nabij Roches Point.

Waar in september 1958 nog slechts een kale, maar bouwrijp gemaakte vlakte te zien was, staat thans een raffinaderij compleet met laad- en losfaciliteiten. Er viel heel wat uit te diepen alvorens schepen van het „Vasum”-type langs zij konden komen, maar kennelijk weten de Ieren ook wat aanpakken betekent, als het om „uit de grond stampen” gaat.

De Ierse Shell had ter gelegenheid van de aankomst van de eerste Groepstanker een aantal journalisten en handelsrelaties uitgenodigd, die met belangstelling en bewondering — en vooral dat laatste doet ons vaderlandse hart weer sneller kloppen — de „Vasum” bezichtigden.

Dat wij Hollanders geen twee gezagvoerders nodig hebben om zoiets vlot en goed te laten verlopen, weten wij allemaal; niettemin ziet u op de hier gereproduceerde foto Kapitein Westerduin en Kapitein Sieben, die in dit geval de rol van de gaande en komende man speelden, want Kapitein Westerduin droeg bij aankomst het commando over, om in Amerika met het commando van de „Philippia” te worden belast.

Wij vermeldden reeds dat de bezichtiging een groot succes was en kunnen hier nog aan toevoegen dat ook de ontvangst en onthaal alom op hoge prijs werden gesteld.

Ons vlaggeschip en haar opvarenden hebben onze goede naam in Ierland bestendig.

s.t.s. „Vasum” ten anker bij Roches Point

JUBILEUM I. J. HOOFTMAN

Op 22 mei j.l. had de heer Hooftman, thans werkzaam op het kantoor te Rotterdam, 25 jaar dienst volbracht. Op 26 mei d.a.v. werd dit jubileum herdacht en werden zijn collega's van kantoor in de gelegenheid gesteld hem geluk te wensen.

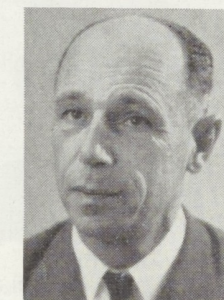
Alvorens tot aanbidding van een aandenken aan deze dag over te gaan, nam de heer Olie het woord en liet de carrière van de jubilaris de revue passeren. De heer Hooftman is tot begin 1958 steeds in het Caribische gebied werkzaam geweest en werd, na enige tijd aldaar aan de wal te hebben gewerkt in Nederland tewerkgesteld. In een geestig speechje, — helemaal uit het hoofd, want het spiekpapiertje lag thuis! — dankte de jubilaris voor het geschenk en maakte gewag van de grote steun die hij van zijn medewerkers alhier had mogen ontvangen.

Mede namens zijn zeevarende collega's bieden wij hem alsnog van deze plaats onze gelukwensen aan met het bereiken van de kwart-eeuw mijlpaal.

Wij nemen afscheid van . . .

Na ruim 29 dienstjaren, waarvan niet minder dan een kwart eeuw bij de C.S.M., heeft kapitein J. J. C. de Kraker de dienst, onder toekenning van pensioen, op 1 juli jl. verlaten. Alle schepen te noemen waarop hij gedurende deze jaren heeft dienstgedaan is, als het moet, doenlijk maar als u in uw gedachten eens de namen der schepen van de C.S.M. de revue laat passeren, dan bent u aardig op weg om zijn carrière te reconstrueren. In november 1956 nam hij het commando van het t.s.t. „Kabylia” over en kwam via de „Kenia” op het s.t.s. „Vasum”. In begin 1959 vertrok hij naar Philadelphia en was de eerste die met het commando van een der drie „Somerset”-tankers, het s.t.s. „Philine” werd belast.

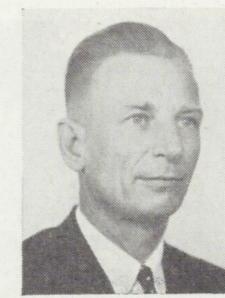
Mede namens zijn collega's op de vloot wensen wij hem nog vele jaren in goede gezondheid.

J. J. C. de Kraker

M. J. Melief

J. Wever

Kapitein M. J. Melief, die op 7 mei 1959 30 jaar dienst had volbracht, is met ingang van 1 juni jl. pensioen toegekend. Vanaf datum van indiensttreding tot eind 1938 deed hij, met de normale onderbrekingen voor verlof, dienst op onze schepen in Oosterse wateren. Na verlof in 1939 trad hij in dienst aan boord van het m.s. „Clavella”, waarop hij onafgebroken voer tot mei 1943. In september 1943 kreeg hij zijn eerste commando op het m.s. „Erinna”. Voor zijn diensten in oorlogstijd werd hem bij Koninklijk Besluit van 9 november 1944 het Kruis van Verdienste toegekend. Mede namens zijn collega's op de vloot wensen wij Kapitein Melief nog vele jaren in goede gezondheid.

Op 1 juni jl. verliet kapitein J. Wever, die van 1935 tot 1955 op de te Curaçao gestationeerde vloot in diverse rangen dienst deed, de dienst der Maatschappij onder toekenning van pensioen. Zijn eerste commando werd hem opgedragen in 1946. Mede namens zijn vele vrienden te Curaçao wensen wij hem nog vele gelukkige jaren in goede gezondheid.

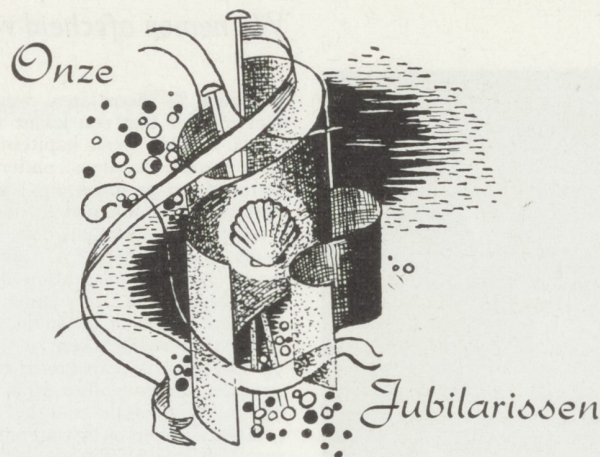
Kalinga

*Kalinga, „my home” voor vijf lange maanden,
Van noord tot zuid, van oost tot west;
Een tanker die zijn weg door de golven baande,
Wat hadden we 't er goed, wat hadden we 't er best.
In koude of hitte, in mooi of slecht weder,
't Was immer belev'nis ervaring zonder end;
In regen en storm, de golven op en neder,
Met zon overgoten, men raakt er aan gewend.*

*De zorg der bemanning, kapitein tot ketelbinkie,
't Was louter vriendschap die ik er ontving;
Als in Zuid-Afrika, nie kan ik zeg nie,
Hoe prettig ik mij bij u heb bevin.
Groot is mijn erkentnis, o, Shell-Nederlanden,
Groot is mijn dank voor dee'z prachtige reis;
En onverbreekbaar voor mij zijn de banden
Met de zeeman, al worden, mijn haren eens grijs.
de zeemannsvrouw.*

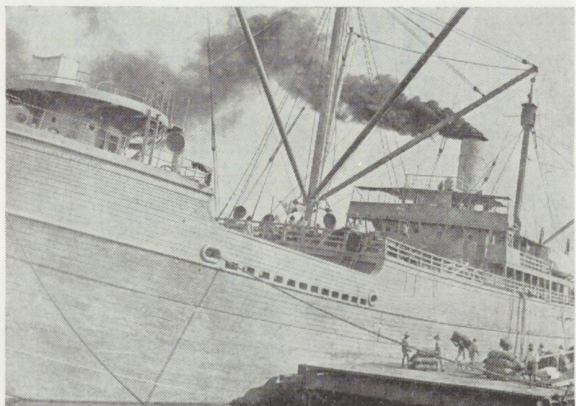

P. S. Douglas
Hoofdwerktuigkundige
1934 - 24-6 - 1959

L. Brink
1e Stuurman
1944 - 5-6 - 1959

SCHEPEN AAN DE LOPENDE BAND

Onze lezers is bekend dat in de Tweede Wereldoorlog het tekort aan scheepsruimte tengevolge van bombardementen en torpederingen, zoveel mogelijk is opgevangen door het bouwen van standaardschepen aan de lopende band. De „Liberty's" en later de „Victory's" die in ongelooflijk korte tijd in de vaart kwamen.

Velen uwer zal echter niet bekend zijn dat deze „snelbouw" ook in de Eerste Wereldoorlog heeft plaatsgevonden en eveneens in Amerika. In de jaren 1914-1918 werden daar houten stoomschepen gebouwd om het tekort aan te vullen. De hier afgebeelde foto toont u een dezer schepen, n.l. het s.s. „Caponda" liggend langs zij de steiger te Makassar. Op de foto is duidelijk de fundatie en opbouw van het afweergeschut te zien, terwijl de scheepshuid duidelijk toont hoe de bouw van de toenmalige houten reddingboten is gevolgd.

Personalia

Gehuwd:

- 2-5-'59 H. E. Daniëls, 5e wtk., met mej. A. C. Langezaal;
- 2-5-'59 J. v. d. Vlies, 5e wtk., met mej. P. M. Schleicher;
- 2-5-'59 E. J. F. Douw van der Krap, 4e stm., met mej. T. Diehl;
- 6-5-'59 H. A. Groeneveld, 5e wtk., met mej. A. Wijle;
- 8-5-'59 K. J. Koen, 3e stm., met mej. E. Beld;
- 12-5-'59 Th. E. Knijff, 4e wtk., met mej. J. M. Arp;
- 20-5-'59 F. W. Gakes, 4e wtk., met mej. A. L. A. v. d. Bogaert;
- 23-5-'59 H. G. Willemsen, 2e stm., met mej. W. Brouwer;
- 27-5-'59 S. Beekman, 4e wtk., met mej. L. E. van Spaandonk;
- 30-5-'59 J. H. G. Grummels, 4e wtk., met mej. E. G. Nijssen;

Geboren:

- 27-4-'59 Hendrikus Jacobus, zoon van H. J. Balk, 4e wtk., en mevr. A. Balk-Net;
- 7-5-'59 Jan-Peter, zoon van J. R. Alsma, 5e wtk., en mevr. A. E. Alsma-Drost;
- 9-5-'59 Elisabeth Anna Justina, dochter van J. A. van den Berg, 3e stm., en mevr. G. A. van den Berg-Zeyl;
- 10-5-'59 Elisabeth, dochter van P. Snel, 3e stm., en mevr. M. Snel-Koomen.

VLOOTMUTATIES

gedurende de maand mei 1959

In Nederland gearriveerd: Gezagv.: W. Buninga, J. J. C. de Kraker, N. P. N. Reus, G. Kruyswijk, R. India; 1e stl.: P. C. Hoek, G. W. Verboom, B. van Bon, W. C. M. Immink, L. v. d. Ende; 2e stl.: J. W. Rutten, H. H. J. Drost, A. Post, C. E. v. d. Pol; 3e stl.: P. M. Coté, L. J. Hirs, W. Kruse, P. C. Bays, C. Haas, R. Knol, P. E. van der Veld, H. W. Vermaas, M. J. L. Monsjou; 4e stm.: R. H. Schieffers; Hfdwtk.: P. J. de Bruyn, H. I. Clowting, J. A. Goedhart, J. Zaayer, F. H. C. Nauwelaerts de Agé; 2e wtk.: J. Prins, W. J. J. van den Berg, G. C. L. van Marsbergen, F. Scherstra, A. W. van Homoet, E. M. C. de Vries, P. v. d. Hout; 3e wtk.: J. Polet, W. A. van Rooyen, A. Spuybroek; 4e wtk.: P. Stachelhausen, F. W. Gakes, P. J. de Lange, C. C. Bartels, C. L. H. Stocking Korzen, J. H. G. Grummels; 5e wtk.: J. P. Botman, P. M. Haas, J. P. Hendrikse, G. de Geeter, N. Apeldoorn, H. H. Apfel, J. Quak, C. Slingerland, R. Groeneveld, A. M. Vonkeman, J. A. Kentin, G. J. A. Minx, J. W. Cadovius, A. J. Bitterling, P. J. Ferwerda, J. L. van der Rijst; ll. wtk.: A. C. Kampwart, F. C. Haighton, Bootslieden: J. Hofman, A. Boogers, I. Dijker, H. Jonkman, M. C. Bey, L. T. v. d. Giessen; Timmerlieden: A. Poot, J. Goedknegt, C. v. Splunter, J. M. S. v. Riel, P. Broere; Voorlieden: W. Smelt, B. Verburg, J. C. v. d. Wel, C. Voorspuy,

C. Brandenburg, M. v. d. Vrie, P. D. Spaans; Pomplieden: M. S. v. d. Akker, J. Wols, L. J. C. v. Kuyen, L. C. P. v. Dongen, J. v. Creveld, C. B. Soesbergen; Ch. hofmeesters: H. Verdoold, H. Th. Kaale, J. Kooi, F. Schifferstein, S. v. Kooy; Chef-koks: G. Bloem, G. J. Bannink, J. J. Pronk, C. Niehot, H. Th. Wigmans.

In Zwitserland gearriveerd: Gezagv.: P. J. Eindhoven.

In Australië gearriveerd: Gezagv.: A. A. Becu.

In Noorwegen gearriveerd: Hfdwtk.: A. A. Goethart.

TEWERKSTELLINGEN

s.t.s. „Arca": 2e stm.: P. J. F. Debeus; 4e wtk.: L. J. Welling; 5e wtk.: J. A. W. Nolde; bootzman: C. J. de Fouw; timmerman: H. Ridderhof; voorman: D. G. C. Schalker; pompman: C. W. v. Duivenboden; chef hofmeester: A. Markestein; chef kok: P. Smit.

m.s. „Camitia": Hfdwtk.: P. G. Polman; 5e wtk.: B. Strijbis; bootzman: T. J. Wolhuis.

m.s. „Cinulia": 5e wtk.: J. J. Volmer.

m.s. „Clavella": Hfdwtk.: H. J. Hiemstra; 3e stm.: A. A. M. Evers; ll. stm.: G. van Hoek.

s.t.s. „Kabylia": 2e stm.: P. R. van Kranen; 2e wtk.: J. F. Schleicher; 5e wtk.: C. Witteman; 5e wtk.: A. van Hekke; bootzman: A. v. d. Linde; timmerman: A. Lankhorst; voorman: W. Vink; pompman: J. Brokaar; chef hofmeester: D. Veldman; chef kok: G. M. J. v. d. Burg.

s.t.s. „Kalinga": 3e stm.: L. Klarenbeek.

s.t.s. „Kalydon": Gezagv.: J. van Westerhoven; 1e stm.: D. Franssen; 3e stm.: J. Punt; 3e wtk.: R. Praasterink; 5e wtk.: J. W. van den Berg, P. G. Pisters; bootzman: H. J. A. Savonije; timmerman: C. Molendijk; voorman: W. Smelt; pompman: E. J. Simons; chef hofmeester: J. Lalleman; chef kok: L. G. M. Molkenboer.

s.t.s. „Katelaysia": 3e stm.: J. G. de Ruiter; 3e wtk.: A. C. van Spijk; extra 4e wtk.: J. J. F. Reitsma.

s.t.s. „Kenia": 3e stm.: E. K. Grünwald; 5e wtk.: E. G. Arp; bootzman: L. C. van Oudenaarden; timmerman: A. Droppert; voorman: Th. de Vrij; pompman: A. v. d. Berg; chef hofmeester: K. Stigter; chef kok: D. G. Tromp.

s.t.s. „Khasiella": 5e wtk.: G. J. B. Hartman.

s.t.s. „Kopionella": 2e wtk.: J. H. M. Hanssen.

t.e.s. „Koratia": 1e stm.: K. Prins; 4e stm.: H. Schikker; 3e wtk.: W. Zwiers; ll.wtk.: K. van der Zee.

t.e.s. „Korenia": 2e stm.: P. J. P. Siebesma; bootzman: J. H. Roos; timmerman: L. Neve; voorman: J. Koolen; pompman: G. J. van Beek; chef hofmeester: P. de Kluyver; chef kok: P. C. Bergmans.

s.t.s. „Korovina": 4e wtk.: J. G. Bron.

s.t.s. „Kosicia": 2e wtk.: S. Bais.

s.t.s. „Krebsia": Gezagv.: F. van Tongeren.

s.t.s. „Kylix": 2e stm.: W. Welbie; 4e wtk.: M. P. Bekkens.

s.t.s. „Philine": 2e wtk.: J. Broersen.

s.t.s. „Philippia": Gezagv.: A. Westerduin; 1e stm.: G. P. Paulussen; 2e stm.: J. C. van Houtrijve; 3e stm.: G. W. Bouma; 3e wtk.: P. Ester; 4e wtk.: S. Straub; 5e wtk.: C. W. P. Ploeg, S. Rol, R. Wiepkes, G. Braak.

t.e.s. „Thelidomus": Gezagv.: C. Cupido; 5e wtk.: S. Neeleman, B. Put, (als wnd. 4e): L. Haas; bootzman: B. Bruusaard; timmerman: A. Korpshoek; voorman: C. Noordijk; pompman: A. G. Freeth; chef hofmeester: B. Kuiper; chef kok: J. Th. Brugmans.

t.e.s. „Theobaldius": Pompman: P. H. Smit.

s.t.s. „Vasum": 2e wtk.: M. J. Moerland.

s.t.s. „Vivipara": extra 4e wtk.: J. M. de Jong; bootzman: H. C. den Daas; voorman: A. H. J. Breeman; pompman: C. Norbart; chef hofmeester: H. Th. Kaale; chef kok: G. J. Bannink.

Naar de Oost vertrokken: 1e stl.: C. Wortel, W. Th. Spier; 2e stm.: C. Wolse; 4e stm.: H. G. Potman; 2e wtk.: G. J. Uittenbogaard, J. T. Renes; 3e wtk.: J. A. Klem; 4e wtk.: J. Bunders; 5e wtk.: J. M. ten Haaft.

Naar de West vertrokken: 1e stm.: P. J. Kalkman; 3e stm.: J. Audier; 4e stm.: A. H. Zuiderwijk; 2e wtk.: P. Roerade; 3e wtk.: W. J. van der Hoek; 5e wtk.: J. Blok.

Geslaagd voor een hoger diploma: 2e stl.: L. v. d. Valk, G. J. Pool, theor. ged. van het dipl. 1e Stm. G.H.V.; 3e stl.: J. Klein Roseboom, J. J. Runnenburg, dipl. 2e Stm. G.H.V., J. G. de Ruiter, J. E. Dekker, theor.

ged. van het dipl. 2e Stm. G.H.V.; 3e wtk.: W. Zwiers, H. de Hoog, dipl. „B" als Scheepswtk.; 5e wtk.: W. van Kemp, Dipl. „A" en theor. ged. van het dipl. „B" als Scheepswtk., S. Neeleman, J. Bunders, A. van Hekke, H. L. de Koning, dipl. „A" als Scheepswtk.; ll.wtk.: J. B. Verveer, J. van Kooten, Voorl. dipl. als Scheepswtk.

Gepromoveerd tot: 4e wtk.: J. Bunders; 5e wtk.: J. P. L. Marcussen, J. Walraven.

Bevorderd tot: bootzman: L. Huksloot, B. Brussaard; timmerman: L. Neve, A. Korpshoek; pompman: G. J. van Beek; chef hofmeester: B. Kuiper; chef kok: P. C. Bergmans, L. G. M. Molkenboer, J. Th. Brugmans.

Nieuw aangenomen: ll.stm.: G. van Hoek; 5e wtk.: E. G. Arp; ll.wtk.: K. van der Zee.

De dienst der Maatschappij verlaten: 2e stl.: H. H. J. Drost, C. E. v. d. Pol; 3e wtk.: G. Leyenaar; 5e wtk.: B. P. Becks, J. T. Reuvekamp Gille; ll.wtk.: F. C. Haighton, A. C. Kampwart; timmerman: P. Kussendrager; pompman: N. H. Bolderink, P. H. Simonis, C. B. Soesbergen, L. C. P. v. Dongen, J. Wols; chef kok: G. Bloem.

Overgegaan in dienst van de Compania Shell de Venezuela Ltd.: Gezagv.: P. J. Nielen Groen.

Overgegaan in waldienst Shell Tankers N.V.: Gezagv.: J. A. A. van Lier.

Met pensioen: Gezagv.: J. J. C. de Kraker.

MUTATIES WALPERSONEEL SHELL TANKERS N.V.

In dienst getreden:

- 1-5-'59: Mej. M. Engelage - sectie CC
- 1-5-'59: Mej. A. E. J. Barnard - sectie CC
- 1-5-'59: Mej. J. M. Baars - sectie CC
- 4-5-'59: W. Vorsteveld - sectie ID
- 4-5-'59: D. den Hartog - Sectie ID

Tewerkgesteld:

- 1-5-'59: Th. F. Prause (ex B.I.B.M. Den Haag).

De dienst verlaten:

- 1-5-'59: L. M. Spruyt - sectie ID
- 1-5-'59: Mej. M. v. d. Perk - sectie CC
- 1-5-'59: Mej. L. de Koning - sectie BH
- 31-5-'59: A. C. Rijdsdijk - sectie ID

Uitgezonden:

- 3-5-'59: J. G. Holtrop (sectie SO) naar Singapore.

Geboren:

- 10-5-'59: Bernardus Wilhelmus Hendrikus, zoon van H. P. Kleiss - sectie SB.
- 12-5-'59: Frank James Hubert, zoon van J. H. Toen - sectie KB.
- 26-5-'59: Johanna Maria, dochter van M. Pronk - sectie SO

Terug van tijdelijke tewerkstelling vloot:

- 18-5-'59: J. A. A. van Lier.

Jubileja:

- 22-5-'59: I. J. Hooftman - sectie SB - 25 jaar.

SHELL TANKERS LTD., SINGAPORE

In Nederland gearriveerd:

- H. van Waaswijk.

AAN ALLE KINDEREN DIE DEZE ZOMER NAAR EEN SHELL-VAKANTIEKAMP GAAN

Jullie hebben misschien allemaal wel eens een opstelletje gemaakt, bijvoorbeeld over een leuke vakantiedag, een feestje of iets dergelijks. Veel kinderen hebben daar echt plezier in.

Tijdens de Shell-vakantiekampen die deze zomer maanden worden gehouden, kunnen jullie meedoen aan een wedstrijd in het schrijven van een opstel over een fijne dag die je in het kamp hebt beleefd of over het hele kamp, als je dat wilt. Je mag bij de verhaaltjes ook tekeningen maken; heel graag zelfs.

De beste opstellen zullen opgenomen worden in het oktobernummer van dit blad. Het allerbeste opstel krijgt een plaats in „Olie" zelf.

Onze redactie zal jullie opstellen beoordelen, en ook de prijzen versturen. Denk erom, dat de opstellen vóór 1 september a.s. moeten zijn ingeleverd bij de redaktie. (Postbus 874, Rotterdam).

Beste kinderen, we wensen jullie een heerlijke vakantie, waarover een heleboel te vertellen is.

Vlootredacteur

SHELL001000464